

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2022 — Europa-Kommissionen mod Valencia Club de Fútbol, SAD og Kongeriget Spanien

(Sag C-211/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – statsstøtte – offentlig garanti, der er stillet af en offentlig myndighed – lån indrømmet til fordel for tre fodboldklubber i Regionen Valencia (Valencia CF, Hércules CF og Elche CF) – afgørelse, hvormed støtten erklæres uforenelig med det indre marked – annullation af afgørelsen, for så vidt som den vedrører Valencia CF – begrebet »fordel« – vurdering af, om der foreligger en fordel – garantimeddelelsen – fortolkning – Europa-Kommissionens pligt til at udvise omhu – bevisbyrde – urigtig gengivelse)

(2023/C 7/04)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved G. Luengo, P. Němečková og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

De øvrige parter i appelsagen: Valencia Club de Fútbol, SAD (Ved abogados G. Cabrera López, J.R. García-Gallardo Gil-Fournier og D. López Rus), Kongeriget Spanien (ved M.J. Ruiz Sánchez, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Valencia Club de Fútbol, SAD har afholdt.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2022 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod C og B (C-704/20) og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-39/21) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State og Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch — Nederlandene)

(Forenede sager C-704/20 og C-39/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere – grundlæggende ret til frihed – artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – betingelser for frihedsberøvelsens lovlighed – direktiv 2008/115/EF – artikel 15 – direktiv 2013/33/EU – artikel 9 – forordning (EU) nr. 604/2013 – artikel 28 – prøvelse af lovligheden af en frihedsberøvelse og af opretholdelsen af en frihedsberøvelsesforanstaltning – prøvelse ex officio – grundlæggende ret til en effektiv domstolsprøvelse – artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder)

(2023/C 7/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State, Rechtbank Den Haag og zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-704/20) og X (C-39/21)

Sagsøgte: C og B (C-704/20) og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-39/21)

Konklusion

Artikel 15, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, artikel 9, stk. 3 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse samt artikel 28, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med artikel 6 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

en retslig myndigheds prøvelse af overholdelsen af de af EU-retten følgende betingelser for, at frihedsberøvelsen af en tredjelandsstatsborger er lovlig, skal føre den retslige myndighed til af egen drift og på grundlag af de oplysninger i sagsakterne, som den har fået kendskab til, som suppleret eller præciseret under den kontradiktoriske procedure for denne myndighed, at konstatere en eventuel manglende opfyldelse af en lovlighedsbetingelse, som ikke er blevet påberåbt af den pågældende person.

(¹) EUT C 128 af 12.4.2021.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. november 2022 — AD m.fl. mod PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-163/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – erstatning for en skade, som er forvoldt af en praksis, der er forbudt i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF – hemmelige aftaler om prissætning og bruttoprisstigninger for lastbiler i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) – direktiv 2014/104/EU – regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret – artikel 22, stk. 2 – anvendelse ratione temporis – artikel 5, stk. 1, første afsnit – begrebet relevante beviser, som er undergivet sagsøgte eller tredjemands rådighed – artikel 5, stk. 2 – fremlæggelsen af nærmere angivne beviser eller relevante kategorier af beviser på grundlag af rimeligt tilgængelige faktuelle oplysninger – artikel 5, stk. 3 – vurdering af proportionaliteten af anmodningen om fremlæggelse af beviser – afvejning af parternes og tredjemands legitime interesser – omfanget af de forpligtelser, der følger af disse bestemmelser)

(2023/C 7/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AD m.fl.

Sagsøgte: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH